

[Leif Hermann]

kan få en samlet behandling af disse problemer i udvalget.

Estrup (RV):

Forslaget tager fat på tre forhold i forbindelse med behandling af konkursboer, som vedholdende og veldokumenteret har været kritiseret i den seneste tid: de urimelige salærer, manglende forretningskyndig medhjælp og anvendelsen af inkompetente eller inhabile vurderingsmænd.

Hvad angår de to sidstnævnte problemer, kan jeg med det samme tilslutte mig forslagene i henholdsvis punkt 4 og 5. Det er rimeligt og nødvendigt, at der bliver adgang til at udpege forretningskyndig medhjælp, og anvendelsen af sagkyndige vurderingsmænd, som ikke samtidig varetager deres egne økonomiske interesser, er et spørgsmål om almindelig anstændighed. Begge forslag tjener til at betrygge såvel fallentens som kreditorernes forhold.

Jeg kan også tilslutte mig betragtningen om, at salæret skal afpasses den faktiske arbejdsindsats ved bobehandlingen. Jeg har umiddelbart som andre ordførere svært ved at forstå, hvorfor det offentlige skal træde til i de situationer, hvor boets aktiver er små i forhold til den arbejdsindsats, der skal præsteres ved bobehandlingen. Når man ser bort fra situationer, hvor der er besluttet ikke er dækning for salæret, er det vel stadig rimeligt, at boet betaler fuldt ud. Bobehandlingen er jo en lige så velbegrunnet omkostning som andre poster, virksomheden måtte hæfte for.

Men bortset fra denne betænkelighed kan jeg altså på det radikale venstres vegne give støtte til forslaget.

Birgith Mogensen (CD):

Til lovforslag nr. L 174 fremsat af hr. Maistad har CD udtalt nogle meninger angående salærberegninger og behandling af konkursboer m.v. Disse meninger og udsagn er der ingen grund til at gentage, men i anledning af dette forslags punkt 1 må jeg sige, at CD ikke kan medvirke til at bruge offentlige penge for at supplere et konkurssalær til et liberalt erhverv. Vi må slå fast, at liberale erhverv stort set må arbejde på samme betingelser som alle andre erhvervsvirksomheder: det, man sætter til på karrusellen, tager man hjem på gyngerne, og ifølge lønstatistikken

steg advokaters indtjening med 22 pct. i årene 1982 og 1983; indkomster i kroner og øre skal jeg undlade at tale om.

Nej, sagen drejer sig om bedre kontrol med og regulering af de helt urimelige salærer, der er så vildt beregnet, at de nærmer sig et begreb og et ord, som jeg ikke vil nævne her. Hvis det, hvad jeg dog ikke tror, skulle vise sig svært at finde kuratorer inden for advokatstanden til at behandle små konkursboer, er der jo andre brancher, der er kompetente til at påtage sig at gøre dette arbejde, eller man kan lade de helt små konkurser indgå som et led i jura- og advokatuddannelse. Desforuden skal skifteretten fortsat medvirke inden for dette gebet. Ligeledes bør monopoltilsynet være mere opmærksom på dette område.

Angående punkt 4 er jeg enig i, at skifteretten skal have hånd i hanke med mange konkursbofunktioner, men jeg savner ideer under dette punkt, som involverer den eventuelle fallent meget mere i bobehandlingen, og naturligvis skal kurator have assistance af en uvildig, men branchekyndig person, og honoraret til denne person skal fastsættes af skifteretten. Derimod må den eventuelle fallent selv kunne vælge juridisk hjælp, såfremt vedkommende ønsker det.

I punkt 5 lægger CD stærk positiv vægt på de to sidste linjer:

»Ingen del af boets aktiver kan erhverves af kurator eller af denne nærtstående personer.«

Men i beslutningsforslag nr. B 125 savner jeg det allervigtigste, nemlig hvad vi i fremtiden skal gøre for at undgå de mange konkursjustitsmord, der hidtil er begået. Forslaget mangler en anvisning, der forhindrer, at kurator tjener mere på en konkurs, end han tjener på redning og videreførelse af virksomheder. Dette forhold er at ligne med, at Danmarksmesterskabets nummer sidst får førstepræmien.

Forslaget siger heller ikke noget om, hvordan man kan lancere og praktisere flere tilgængelige frivillige kreditsaneringsordninger. Oprigtig talt er beslutningsforslag nr. B 125 en tam historie; reformgnister er der nul af, og det havde jeg egentlig ventet, fordi både hr. Ole Espersen og hr. Torben Lund er dygtige jurister, og de er socialdemokrater. Men på den anden side kan det jo også være årsagen til, at erhvervsvirksomheder, som hænger